

Brașov, 26 August v.

„Mare a fost și este chiama-
rea Asociațiunii transilvane, me-
nită a redica prin unirea puteri-
lor noastre cultura poporului ro-
mân și mai mult ca orî și când
trebuie să fiă, în împrejurările grele
și amenințătoare de așteptare, dorința
noastră a tuturor ca Asociațiunea
transilvană să-și împlinescă cu
succesul chiamarea ei.”

Cu aceste cuvinte amă intro-
dus în numărul de Dumineca
trecută raportul asupra adunării
generale a Asociațiunii, ținută
în zilele trecute în Făgăraș, și
nu putem decăt să le repetim
așteptările și întotdeauna, ca fiecare din
noi să aibă înaintea ochilor
marea țință, cătră care cu toții
nisuim și pe care cu toții trebuie
să o ajungem.

În adunarea amintită Asocia-
țiunea noastră a luat între altele
o hotărâre de cea mai mare în-
semnătate, care după a noastră
convingere va contribui mult de
a da un nou și puternic avânt
conlucrării comune pentru ajun-
gerea scopului comun.

S-a luat adecă, precum scim,
hotărârea ca să se destineze deo-
camdată suma de o miia florin
din veniturile Asociațiunii, cu
scop ca să fiă întrebuințată pen-
tru publicarea de scrieri bune, in-
structive și folositoare poporale,
car să se răspândescă în popor.

S-a proclamat și s-a adoptat
cu această ocaziune principul, că
Asociațiunea noastră trebuie să
desfășure în viitor o activitate
mai mare, care să dea rîdă mai
grabnice și nemijlocite în folosul
țeranului român și a clasei nô-
stre muncitoare în genere.

S-a făcutu dêr un pasu prin
care se crează o legătură mai
strînsă a Asociațiunii cu popo-
rul, pentru a căreia cultivare și
înaintare a fostu înființată, și de

aceea salutăm cu bucurie și cu
însuflire hotărârea adunării ge-
nerale din Făgăraș.

Urmările ei bune și folositoare
nici că se pot aștepta în
tota însemnătatea lor. Interesul
celu viu ce se va deștepta în po-
por pentru Asociațiune și pen-
tru înaintarea ei, va merge mîna
în mîna cu puterea de atragere
ce-o va ave ea asupra clasei căr-
tarilor nôștri mari și mici prin
îndemnul ce li-l va da de-a
desfășura o activitate din ce în
ce mai mare pe tîrîmul litera-
turei nôstre mult neglijate. De
altă parte se va nutri totu mai
tare în sinul junimeii nôstre im-
boldul de-a lucra și de a stăru
pentru deșteptarea, buna-povățui-
re și înaintarea poporului, dela
a căruia cultură și bunăstare a-
tîrnă și viitorul ei.

Rîmîne ca cu altă ocaziune să
arătam, cum amă crede noi, că
ar fi a se folosi mai cu succes
suma votată de adunarea generală
pentru scopul arătat. Așteptăm
înăuntru numai, că s-a făcutu un
început multu îmbucurător și
promițător.

Dêr, bine să luăm aminte,
este numai un început, este față
cu trebuințele și necazurile nôstre
uriae numai o picătură de bal-
samu rîcoritoru pe limba uscată
de sete după cultură a bietului
Român.

Adunarea Asociațiunii însă a
datu semnalul și ne arată ce și
cum trebuie să lucrăm pentru ca
să dăm un avânt puternic
desvoltării culturale a poporului
nostru.

Este acum la rîndul nostru
ca să dovedim, că amă înțelesu
vocea timpului și că suntem pî-
trunși de îngrijirea pentru viitoru
nîmului nostru și să ne grupăm
cu toții împrejurul acestei reu-
niuni de cultură române.

Asociațiunea este a noastră și
cea ce ea face pentru poporul
nostru, numai prin noi și prinaju-
torul nostru pîte face.

Să nu uităm că prea puțin
amă făcutu până acuma pentru
ea și să luăm exemplu dela ceea
ce fac alții pentru reuniunile
lor.

Să nu uităm că nu o miia
florini, dêr dec și sute de mii de
florini nu sunt de ajuns spre a
acoperi fie măcar și numai tre-
buințele mai grabnice ale popo-
rului nostru în ceea ce priveste
deșteptarea și luminarea lui prin
mijlocul cărții românești.

Etă er un privilegiu, ce ni se
dă spre a dovedi, că iubim în
adevîru poporul nostru și că
suntem gata a aduce jertfe pen-
tru el, precum el aduce necur-
matu jertfe pentru noi toți.

Revista politică.

Din năuntru. Trecu și tîmbălu-
rile kulturegyletesci din anul acesta.
Celu ardelen s'a făcut în Gherla, unde
Rabinul s'a rugat lui Jehova pentru
sufletele kulturegyletescilor. Pentru ca
să pîta mâncă și bea bine, trebuia vorbă
multă, și au și făcut destulă „pa-
trioț” nôștri. Au hotărîtu adecă să în-
ființeze unu fond de colonizare, ca să
ajute statului în această lucrare, și pe
moșia lui Gothard Kun (pe „patrioticesc”
Kocsard) să colonizeze Sécui. Au mai
hotărîtu să adreseze municipiilor din
Ardelu orugare, ca să se impună unu
adauș de dare pentru Kulturegylet. Și
în fine au alesu pe antidinasticul Kos-
suth membru de onore. Principalulu
lucru însă a fostu mâncarea și bîutura,
singurele isprăvi, cu care s'au alesu.

Ce priveste colonizarea Sécuiilor,
resultatul se pîte sci de acum: nu se
va alege praf și tîrnă de ea. Sécuii
orî își vor lăsa oșele p'acolo, orî se
vor întorce înderăt rușți și sêraci,
cum au pîțit'o Ciangăii din Bucovina

prin Țera unghurescă și acum Sécuii, car
s'au dus la muncă pe Cîmpia.

Relativ la impunerea unui aruncu
de dare pentru Kulturegylet, asta-i ne-
rușinare kulturegyletescă. De unde își
iau ei dreptul de a cere despoiarea
poporațiunii contribuabile? Cred ei, că
se găsecă în mijlocul Asiei, ca să
jupoiă lumea? Guvernulu, care a dat
mîna cu acești nesățioși, să nu uite, că
nedreptatea se rîsplătesce amar, încă
cu atîtu mai amar, cu cîtu aceste ne-
legiuri se comit sub firma liberalismului
și a constituționalismului.

Datoria conducătorilor și fruntași-
lor români de prin comitate e, să caute
a se opune cu totă puterea acestui soi
de despoiare a poporațiunii române, căci
asupra ei se îndreptă în prima liniă aten-
tatele kulturegyletesce.

Și fiindcă vorbim de atentatele, ce
s'au plănuit în Gherla, credem a
atrage atențiunea primarului de acolo,
care e Armên, — precum se pare emi-
grat din Moldova — ca numele de Plă-
cintaru, ce-l pîrtă, fiindu nume românesc,
— care trebuie păstrat cu sfințenie și
neprihănit prin uneltiri kulturegyletesce
— să și-l schimbe în nume unghuresc,
nu-l va costa decăt 50 cr.

În timpul când astfel se uneltesce
în Ardelu pentru maghiarizare, în părțile
de sus ale Țerei unghuresc se uneltesce
de Kulturegyletulu de acolo în contra
Slovacilor. Și acolo a fostu tîmbălu,
în Also-Kubin, unde s'a hotărîtu să se
maghiarizeze numele de localități, și
pentru maghiarizarea copiilor, afară de
asiluri orî grădini de copii, să se țină
cursuri sêra cu adulții, și altele, lucruri
de care pretutindenea nu s'au alesu praf
și cenuse, căci nici unu Nemaghiaru
cinstitu și de omenie nu-și face rușinea
d'a se lăpeda de legea și nația lui; tre-
buru de acestea facu numai lăpêdăturile
și veneticii.

Din afară. Foile rusesce scriu într'un
ton violent și amenințator despre
manevrele armatei austro-ungare din Ga-
liția, și acesta are a se mulțami nechib-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Din ce trîesc omenii.

Din Tolstoy, trad. de Moșulu.

I.

Unu cismaru trîia ca chirașu alu
unui țeranu, dimpreună cu nevasta și
copiile sêi. N'avea nici casă, nici moșia,
se hrînea pe sine și familia sa din lu-
crlul mînilor. Mîncarea era scumpă,
munca ieftină.

Cismarul cu nevasta, amîdoi
aveau o singură blană și și acesta pur-
tată și ruptă, din care causă s'au hotărî-
rit să cumpere piei de oiă pentru o
nouă blană.

Spre tîrnă își adună cîtiva bî-
nișori: trei ruble (cam 3 fl.) erau în
lădița soției, cinci ruble și 25 copeci
aveau să capete din sat, dela țeran.

Desu de dimiță cismarul se gî-
tesce de drum, ca să plece în satulu
vecinu. Peste cămașă îmbracă unu mî-
necaru (zăbun) căptușitu alu nevestei,
peste acesta își ia caftanulu de pînură,
și pune cele trei ruble în buzunar, și
face unu bețu de drum și după dejunu
haide la drum.

Cinci ruble capetu dela țeran, își
dîcea el, mai adăgu aste trei, și cum-
pêru piei de oiă...

Ajungîndu în sat, se duce la unlu
din mușterii, dêr nu l'a găsit acasă.
Femeia însă i-a promis, că în decursulu
septemînei îi va trimite pe bîrbaru-sêu cu
ban. De astădată nu i-a datu nimic.
S'a dus la alu doilea mușteriu. Acesta
se jura în tôte felurile, că acum n'are
nici unu ban. Abia i-a plătitu pentru
o reparați 20 copeci.

Cismarul s'a încercat să cumpere
pieile pe datoriă, dêr argășitorulu n'a
voitu să-i crediteze nimic. „Dă-mi ban,
rîspune argășitorulu, și-apoi alege,
care-ți place. Seimî noi prea bine, cum
se scotu datoritiile.”

Astfel cismarul n'a isprăvitu ni-
mic. A încassat numai 20 copeci și
dela unu țeran a căpêtat nisce cisme
de pîslă vechi ca să le pună talpă.
Era forte necăjitu bietulu om. De cele
douăzeci de copeci bîu rachiul și fără a
fi cumpêratu pieile plecă cătră casă.

Acum mi-e cald și fără blană, își
dîcea el mergîndu singuru. Am bîutu
un pîhărel, mă furnică prin totu tru-
pulu. Trebuință de blană nu am, mergu

pe drum și fără blană mulțamitu. Așa
voinic sunt eu! Potu trăi și fără
blană... în viața mea nu voiu avea tre-
buință de ea. Nevasta mea de bună
sămă se va năcâji. E și lucru forte su-
pêrăcios: tu să asuși pentru altulu și
el să te pîrte de nasu. Bagă numai
de sămă: decă nu mi mai aduc ce-i alu
meu, își iau căciula, pe Dumnedeulu
meu, și-o iau. Ce însemnă asta? Mi dă
douăzeci de copeci! Ce să încep cu
douăzeci de copeci? De bună sămă, le
beai. Ți spune că are lipsă. Și-apoi tu,
tu n'ai lipsă? Elu are casă, vite, are
tôte, er eu sunt însuși totu la casă.
Elu are pânea lui, eu trebuie să mi o
câștigu cu amar. De le-aș scote din
pămîntu, dêr trei ruble îmi trebuiesc
pe septemînă pentru pâne. Decă sosesc
astăzi acasă, pânea va fi pe sfîrșite,
trebuie era să scotocesc. Dă-mi ce-i
alu meu!

Bombîndu astfel, ajunge lângă bi-
sericuță. Înaintea lui sclipea ceva. Diua
se îngana cu nôptea. Cismarul își aște-
pînea spre loculu acela, dêr nu putu
deosebi nimic. O pîtră, își dîcea el, nu
este, vită încă nu pîte fi. Unu capu se
pare a fi asemenea unui capu de om...

dêr pentr'unu om este prea alb. Apro-
piîndu-se mai tare, ce vede? o minune!
Unu om gol, viu orî mort, stă rădi-
matu de bisericuță și nu se mișcă.

Cismarul se spîria. L'a omorîtu
și l'a jăfuitu cineva, își gîndea el, er
trupulu i-l'au lăsatu aici. Decă mă ames-
tec să vedu ce este, cine scie de ce
bucluc voiu da.

Astfel plecă mai departe. Pierduse
din vedere pe cel dela biserică. După
ce trecu de biserică, se uită încă odată
înderăt... deodată vede êrși pe strî-
inu, care acum i-se părea că se mișcă,
ca și când ar fi bîgat ceva de sămă.
Și mai tare l'au cuprînsu fiorii pe cis-
maru. Să se apropie de el? să mergă
mai departe? Numai de nu mi-s'ar în-
tîmpla vre-unu rîu, decă îi voiu sari
într'ajutor! Cine scie, ce om pîte să
fiă! De bună sămă nu șede aici, ca să
facă vr'unu bine. Decă mă apropie de
el, îndată pîte sari la mine să mă su-
grume. Chiar decă nu mă va omori,
voiu avea de furcă cu el. Și-apoi ce să
încep cu unu om gol! Nu pot să mă
desbrac pe mine, ca să-i dau lui hai-
nele. De m'ar scăpa Dumneșeu cu bine
de el.

zuintii foilor unguresci, care au amenințat pe Rusia, dîcîndu, că manevrele din Galiția înseamnă o probă generală a viitorului răsboiu cu Rusia. „Peterburgskija Vjedomosti“ accentuă chiar această amenințare a păcii, dîcîndu, că Rusia va ține minte acestu casu precedent. De asemenea foile rusesci consideră ca o demonstrație faptul, că au fost invitați la manevre numai atașatul militar german și celu italianu. Dér și mai demonstrativu se va considera lucrulu, când se va adeveri, că la manevre au asistat și oficeri bulgari sub conducerea unui colonel, după ce sciutut e, că Rușii facu mereu imputări celor din Viena, că ei punu la cale pe Bulgari, ca să se pună în opoziție cu Rusia.

Francia și Germania înarmăză mereu și și sporesc armatele. Priu noua lege militară francesă, se face cu puțință a ridica armate în masă, ne mai fiindu ași scutitu de armată nici măcaru fratele orfanilor. Cu alte cuvinte reforma armatei plănuț de Boulanger s'a pus în executare. In vederea acestor înarmări, Germania se vede silită a și sporii armata cu două corpuri de armată — unul pentru granița de cătră Rusia — și a cere pentru continuarea înarmărilor sale milioane. Vorba e, că până când se voru totu cere jertfe dela popore, căci fără sfârșitu nu potfi?

Neliniștitoare suntu scirile ce vinu din Serbia și Bulgaria. Aceste două miciste se înarmăză și concentrează oștir, de cred, că, se află în ajunulu unui răsboiu. Agenția Bulgară din Bucuresci a primitu ordinu telegraficu, ca să facă să se întorcă în Bulgaria toți supușii bulgari, spre a fi înrînduți sub steaguri. Ceea ce e mai îngrijitoru, este faptul, că Sèrbii își concentrează trupele la granița de cătră Serbia. Se vede traba, că intrigile rusesci și pôte și altele, au isbutitu a sădi neîncredere între cei doi vecini.

SCRILE DILEI.

O demonstrație antidinastică. Pentru că la unu concertu, datu la băile Palics în 18 Augustu, musica țigănescă a cântat unu imnulu împărătescu „Dómne ține“, direcțiunea ungurescă a băilor a pedepsitu pe țigani cu 80 fl. Asta o spune „Pesti Naplo“ Nr. 242 dela 3 Septemvre. Ce dîcî cei din Viena despre acest actu de ungurescă „lealitate“ dinastică?

Transferatú. Căpitanulu cl. 2 Pavelú Costanú din regimentulu 2 de infanteria din locu e transferatú la semibrigada 8 de honvedú.

Stabilimente industriale. Precum spune

„P. Lloyd“, însemnați industriași din Berlinu au însărcinat pe unu d-nu Dr. Horvath, să caute în Țera ungurescă, respective în Ardélú terenuri potrivite pentru întocmiri industriale, între altele și izvore minerale, și să facă pașii de lipsă pentru înființarea de stabilimente industriale.

O nouă numerare a poporațiunii. Se vorbeste cu siguranță, că ministrulu ungurescu de comerț Baross va înființa dietei unu proiectu de lege privitoru la facerea censulu său a numerării populațiunii, și va cere unu creditu pentru această lucrare. Numerarea va începe la 1 Ianuarie 1891.

Jude dela tabla reg. din Pesta suspendatú. Șese denunțări despre înșelătorii săvârșite de judele Edmund K-a s'au făcutu până acum la tabla r. din Pesta. Cea dintăiu denunțare s'a făcutu încă în Decemvre a. tr. Cercetarea în contra judeului, care e suspendatú, urmează.

Oficeru de honvedú defraudatú. Sublocotenentulu de honvedú Vilhelm Vavra din Pesta a fostu arestatu în Tapio-Szuly, unde se afla cu batalionulu, în care servește, la esercițiu de arme, și escortatú la Pesta. Causa arestării e, că Vavra a defraudatú 700 fl. bani erariali.

Mizeria în Țera ungurescă. „P. Lloyd“ spune, că încă de pe acum se simte, din cauza secerișului slabu, mizeria în unele ținuturi ale Țerei unguresci, precum arată rapoartele oficiale sosite în ministeriulu de interne și de agricultură. Mai multu se simte mizeria în comitatele Zemplin, Abauj și Trencin, precum și în singuraticile ținuturi ale Ardélului. Se iau măsuru ca, din cauza lipsei de nutrețu, transportulu de paie pe liniile ferate ale statulu să se facă în regiă, și totodată se va adresa o provocare reuniunilor agricole, să anune, împreună cu prețulu, pe acei agricultori, cari au paie și altu nutrețu de prisosu, spre a se pute ajuta celor lipsiți.

Otrăvire prin pâne. O familia din Pesta constătoru din mamă și două fete era să fiă jertfa unei inveninări prin pâne. Femeia, numită Boesko, cumpără sera unu funtu de pâne și după ce o mîncară, ea și fetele, li-se făcu așa de rău, încatu trebui să le vină în ajutoru societatea voluntară de scăpare. Pânea s'a supus unei cercetări chemice.

Zăpadă. Pe munții mai înalți din lanțulu Carpaților făgărășeni se vede zăpadă, care ajunge până în brădetu.

Unu trioru nou multu mai practic, decâtu cele puse până acum în folosință a inventatú d-lu subdirectoru alu școlii de agricultură dela Herestréu în Bucuresci. Trioru acesta se distinge nu numai prin prețulu multu mai micu, decâtu celu al ori-cărui altulu din triori cunoscuti, ci mai multu încă prin aceea, că separă desăvârșitu grăulu de ori ce alte materii străine, chiar și de bóbele de seară. — Cum aflăm, acestu trioru va fi trimisú la espositiunile agricole ce se facu în tóma acésta în diverse țeri.

Dela espositia din Parisú. Numérulu din urmă alu revistei beletristice „l'Illustration“ conține desemnuri reresetându pavilionulu românú dela espositiunea din Parisú, femeile dela restaurantulu Iordache, lăutarii și alte tipuri, spune „România“.

Mesuri contra colerei. In vederea colerei, ce bîntue în două localități din Mesopotania, și a pestei, ce bîntue în Yemen, consiliulu seperiuru sanitaru din Bucuresci a propusú a se respinge din porturile române vasele, ce vinu din acele părți și nu ar fi făcutu carantină într'unu portu otomanu cu lazaretu.

Din raportulu generalu alu comitetulu Asociațiunii.

Averea Asociațiunii. Starea averii Asociațiunii pe anul 1888 se recapitulăză astfel:

Fondulu Asociațiunii 110352 fl. 60 cr.; Fundațiunea Marinovicu 2620 fl.; Fundațiunea Dobăca 1217 fl. 80 cr.; Fundațiunea Riurénú 1299 fl. 81 cr.; Fundațiunea Bașiotá 622 fl. 82 cr.; Fundațiunea Gallianá 1587 fl. 10 cr.; Fundațiunea Tofáléná 1911 fl. 79 cr.; Fundațiunea anonimá (Brașovu) 458 fl. 98 cr.; Fundațiunea Timoteiu Cipariu 666 fl. 25 cr.; Fundațiunea G. B. V. 3482 fl. 42 cr.; Fundațiunea Pop-Maiorú 1443 fl. 33 cr.; Fundațiunea Contianá 733 fl. 59 cr.; Fundațiunea Țitú 499 fl. 77 cr.; Fundațiunea Societății iuriștilorú din Sibiu 437 fl. 61 cr.

Este de observatú, că capitalulu investitú în școla de fete din Sibiu este cuprinsú în suma de mai sus arătatá la fondulu Asociațiunii.

Consemnarea membrilor Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporulu român, cari au răposatú dela adunarea generalá din Abrudá, ținută în 5 și 6 Augustu 1888 până în 27 Augustu 1889.

Paulu Dunca din Sibiu, membru fondatorú; Ioanú Fehete Ne-gruțiu din Blășu, membru pe viață; Vasilie Roșiescu din Clușiu, membru pe viață; Bucurú Cioranú din Rășinari, membru fondatorú; Ioanú Gallu din Abrudá,

membru ordinarú; Ioanú Popasu din Caransebeșu, membru fondatorú; Nicolau Popu din Feneșiu-lú-săsescu, membru fondatorú; Ilarionú Duvlea din Făgărășu, membru ordinarú; Radu Bălașu din Sibiu, membru ordinarú; Dumitru Moldovanu din Sibiu, membru fondatorú; B. G. Popovicu cavaleru din Viena, membru fondatorú; Ioanú Antonelli din Blășu, membru ordinarú; Stefanú Manu din Blășu, membru ordinarú.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din Nordulu Transilvaniei, la 22 Augustu 1889.

M'am simțitú fericitú a puté visita și eu odată Năséudulu, metropola culturală a Românilor din Nordulu Transilvaniei. Incă de pe la Salva záresce călătorulu grandioșa clădire a gimnasiulu românescú și cele două turnuri ale bisericii pompoze, care ar puté servi cu demnitate și ca catedrala unui episcopu. Aceste două aședăminte de cultură compunú mărirea și gloria foștilorú grănițeri.

Ca unul, care trăiescu între alte nemuri, m'am pîntrunú de bucuria revédéndú acestu opidu, ce-mi deșteptá dulcu amintiri din tinerețe. Sub impresiunea acésta m'i încercú péna, spre a descrie cele vădute și audite.

Înfiinșarea esteriurá a Năséudulu s'a schimbatú în multe privințe de 33 ani încóce, de când am studiatú eu acolo. — In loculu foștei biserici din piață, este ridicatú unu micu monumentu, ce constă din unu grilagiu de feru, în mijloculu cărui e o rěstignire. Piața astfel s'a măritú și biserica cea nouă se înalță măestosú în frontulu ei. Prin strade e condusá apa din pîrelulu „Valea caselor“, ce curge prin canale pardosite. In mijlocu e fântána cu pumpă. Din ruinele foștulu institutu militarú, arsú de insurgenți în 1848, abia se mai zárescu urme. Disparú cu încetulu mistuite de dintele timpulu.

Primulu lucru, ce-mi propusemú în călătoriia mea la Năséudu, era să vizitezú biserica, apoi gimnasiulu. Am mersú déră în biserica la înseratú, unde D-lu preotú Ioanú Născuțú cu învătóorulú și fétulu săvârșia serviciulu divinú cântándú armoniosu. Interiorulu, ca și esteriorulu bisericii, preste totu este măestosú; — iconostasulu și amvonulu prea frumoze. Mi's'a spusú, că acestu paladiu religiosú a costatú vr'o 7000 fl.

La eșirea din biserica avui fericirea a conveni cu Venerabilulu D-nu vicariu episcopescú Gregoriu Moisiu, unu părinte atleticú septuagenarú și înalbitú de dîle, — față cu care m'am esprima admirarea pentru frumșeța bisericii.

Elu își iuți pașii: Acuși însă ilu muștră consciința și stete loculu.

Ce faci Simiône? se întrebă singuru. Omulu acesta piere, fără nici unu ajutoru... ție îți e frică și treci pe lângă elu. Nu cumva te-ai îmbogățitu deodată și ție frică, că-ți va răpi cineva bogățiile? Ei, Simiône, asta nu-i faptă bună.

II.

Simionu se duse la omu. Apropiându-se de elu, ilu privi cu luare aminte. Inaintea lui stetea unu bărbatú tinéru sănătosu, nici urmă pe trupulu lui, că dóră i-ar fi făcutu cineva vre-unu réu... se părea numai inghețatú, sficiosu, sta totu răqimatú, nu se uita la Simionu, ca și când ar fi atătú de slăbitú, încatu nu și-ar putea deschide ochii. Simionu se apropiă de elu bine. Tinéruulu, deodată își vine în fire, deschide ochii și se uită în fața lui Simionu. Din clipa asta îi plăcu lui Simionu de elu, aruncă cismele de păsă la pământu, își desface cingătoarea, o pune pe ele și se desbracă de caftanu.

Nu e timpú de a face multă vorbă, își dice cismarulu. Hai! îmbracă-lu și înainte!

Simionu apucă pe tinéru de sub-suoră și-i ajută să stea în picioare. S'a ridicatú omulu. Era unu tinéru cu trupú gingașu, curatú, la mâni și picioare nevătămatu, cu căutătura fórtu prietinosă. Simionu îi aruncă caftanulu pe umeri, îi ajută să și tragă mănecile și-lu încinge. Își luă și căciula de pe capu și voia să i-o pună în capu celui golú, dér simți frigú la capu. Eu suntu chelú, își dice elu, dér tinéruulu are pîru lungú bulbucatú. Și éráși își puse căciula în capu. Mai bine ilu încalță cu cismele. Îi dîse să ședă și-i trase cismele în picioare.

După-ce l'a îmbrăcatú în chipulu acesta, dîse Simionu cătră elu:

„Așa e bine frățióre. Acum trebuie să faci mișcare, ca să te încaldesci. Poți merge?”

Tinéruulu nu se mișcă din locu... se uită la elu plăcutu și nu pôte vorbi.

„De ce nu vorbești? Căci dóră nu putemú ierna aici. Trebuie să mergemú la căldurá; ia bétulu meu, și te răqimá de mine, decă te simți slabu.”

Tinéruulu plécă... păsesce ușorú, nu rămâne îndrétu.

„De unde ești, prietine?”

„Nu suntu din părțile astea.”

„Pe cei d'aci îi cunoscu pe toti. Dér cum ai ajunsú la bisericuță?”

„Asta nu ție-o potú spune.”

„Nu cumva te-a jăfuitú cineva?”

„Nimeni nu mi-a făcutú nici unu réu. Dumneșeu m'a pedepsitu.”

„Se'nțelege de sine, tóte vinu dela Dumneșeu. Dér unde-va totu trebuie să se tîrăie omulu. Unde trebuie să mergi?”

„Mie imi este totu una.”

Simionu se mirá de elu. Acesta nu-i unu pierde véră... vorbeste așa de dulce, cu tóte acestea e închisú. Dumneșeu scie câte minuni mai suntu în lume!

„Vino la mine acasă,” îi dîse în sfirșitu, „te vei mai reculege nițelu,” și o porni înainte pe drumu cu străinulu alături.

Se ridică unu vîntu, care străbate prin cămașa lui Simionu, améțela lui dispare pe încetu și începe a sgriburi. Se învlesce mai strinsú în mánecarulu nevestei sale, dîcîndu: éță-ți blana. Am plecatú pentru blană și m'ntorcú acasă fără caftanu, ba și ce e mai multu, pe de-asupra mai aducú unu golantú acasă. Nevasta nu mă va lăuda pentru asta și,

gândindu-se la nevasta lui, se întristă, uitându-se însé la străinú, érá se înveseli.

III.

De cu vreme și-a făcutú temeia lui Simionu rénduială în casă, a tăiatú lemne, a adusú apă, a săturatú copii, a mîncatú ea, și acum își făcea socotela când să frămănte pânea, astăđi ori máne? Mai este unu călcaiu bunú de pâne. De cumva Simionu a mîncatú în satú și nu-i va fi fóme tare, atuncu îi va ajunge. Matriona*) sucesce călcaiuulu de pâne și pe-o parte și pe alta.

N'oiu frămănta astăđi dîse, ea. De altmintrelea n'avemú faină decâtú pentru o pâne. Până Vineri ne vomú ajunge cu ea.

Puse pânea de-oparte, se aședá la masă și începú a cărpi o cămașă a bărbatulu ei. Cărpindú astfelu se gânda, cum va fi cumpératú bărbatulu pieile.

Numeru de nu l'ar înșela argășitorulu. Simionu alú meu e atătú de proscitelu. Elu nu va înșela pe nimeni, dér pe elu și unu báiату ție-lu pórtá de nasú. Optú ruble nu-i lucru puținú... poți căpéta o blană bună pentru ele. Érna tre-

*) Stăpána casei.

D-lu Nescuțiu a avut bunătate a ne conduce (eram eu cu soția și fiica mea) la gimnasiu, un edificiu în forma unei cruci immense — din depărtare s'ar părea a fi trei edificii, cel din mijloc cu ceva mai înaltă, în realitate e un corp de 130—140 pași în lungime, cu etagiuri, acoperită cu tinichea, — așezată peste podul și respective reședința vicariului în locul unde au stat 7 case, care au fost dărâmate. Intru adevăr un cap de operă, care a costat, precum mi s'a comunicat, peste 120.000 fl. Un coridor cu ferestri înspre stradă percurge totă clădirea, are în parter în partea dindărătă câtra Someșu subteran, de asupra cărora e sala spațioasă de gimnastică, era în mijlocul etajului sala de ședință a comitetului administrator al fondurilor grănițareresol școlare. Este așezată din stradă mai în lăuntru, lăsându-se loc deschis de preumblare, care se va planta cu arbori spre formarea unui parc, care să fie cu timpul promenada studenților și a publicului.

Mari strămutări observai și între omeni. O generațiune s'a stins în intervalul de un pătrar de secul și mai bine, de când nu am umblat pe aici, căci școlarii de atunci sunt astăzi deja omeni cărunți.

Și mai de însemnată este, că mulți străini s'au incubat în Năsăud, cu cari Români moșneni nu pot ține concurența pe toate terenurile sociale, d. e. ale industriei, meseriei și cu deosebire ale comerțului, pentru că abia un Român are boltă între o mulțime de Jidovi.

Aci e terenul de activitate al Năsăudenilor și reformeze societatea, și creează clasa de mijloc, industriași și meseriași, apoi neguțătorii, nu numai inteligență, care se perde în lume, unul e în Macedonia, altul în Bănătu, și alții mulți în România, fiind-ăci în patriă după absolvare nuși capătă aplicațiune și post, precum se întâmplă în genere cu Românii din această monarhie, afară de singura instituțiune a armatei.

Oficiile publice, precum perceptoratul, poșta, gendarmeria și direcțiunea financiară și pretoriatul sunt ocupate aci numai și numai de neromâni. Pretorul român d. Nicolau Rusu e înlocuit c'unu ungar Bodo, și se dăce, că d. Ion Ciocan încă se va reținore dela administrarea fondurilor la gimnasiu, apoi la judecătoria de cerc și la cărțile funduare și amploaiții români trebuie să lucre în limba maghiară.

Așa stau trebile pe aici sub ocaruirea „liberală“ ungară din ziua de astăzi.

Era 18 August 1889, ziua Impăratului, pentru care s'a făcută iluminați

in preseră, a cântat muzica pompierilor, și s'a oficiat serviciu divin. În seara acestei zile a fost balul academic în sala de gimnastică a gimnasiunii, dat în favoarea tinerimii dela studiile mai înalte.

Eu mă așteptam să vedu un public numeros la bal; der m'am înșelât în speranță, deoarece, această petrecere n'a fost cercetată cum credeam eu, căci abia au fost vre-o 80 persoane — mulți domni din loc au escelat prin absentă, cu deosebire dintre d-nii profesori gimnasiali.

Insași viața socială lasă mult, forțe multe de dorit în Năsăud, și mirarea mea și mai mare mi-a fost, că pitorescul costum național nu l'au purtat nici o fică séu nevastă de grănițer. Această a fost reprezentat în seara acesta de o singură domnișoră dela Șireagă. Intrarea a fost de vre-o 80 fl. Mi-se spune, că mai anii trecuți, când se ținea acest bal în otelul Rahova, se îmbulția publicul; ér acum, când este sală corăspunătoare, nu e public. E greu a nimeri gustul mulțimii. Caracteristice semne ale timpului, căci tinerimea aranjată și-a făcut datorița. Petrecerea, deși a fost puțin cercetată, totuși a durat până spre dimineața zilei următoare.

Posturi vacante.

De învățători. Tractul gr. or. al Sibiuului: In Șura mare cu lăfă de 200 fl., în Roșiu săsăscă cu lăfă de 170 fl., în Mohu cu lăfă de 250 fl., și la tote trei locuința naturală în edificiul școlii și lemne de focu trebuincioase. Se cere și cunoștiunța cântărilor și ritualelor bisericesci. Terminul de concursu espiră în 30 August.

Tractul gr. or. al Sighișorei: In Feleagă cu lăfă de 120 fl., pentru cantorat bucate, cam 15 fl. accidenții, cu totul 150 fl.; în Zoltan cu lăfă de 150 fl., în Mucundorf cu lăfă de 150 fl., și la tote trei cvartir și lemne de focu. Terminul de concursu espiră în 2 Septemv.

Tractul gr. or. al Câmpeniloră. In Neagra de jos, Ponorelu și Săhodolu cu lăfă de câte 100 fl.; în Poiana, Peleş și Lazesci cu lefuri de câte 150 fl.; în Certegea și Valea verde cu lefuri de câte 100 fl.; și la tote cvartir și lemne. Terminul concursului espiră la 31 August.

Tractul gr. or. al Fizeșu-Sănpetruului: In Hida și Bodia cu lăfă de câte 50 fl., 30 vic mar cucuruz și 3 orgii de lemne, cvartir și folosirea grădinei școlii; în Dăncu cu lăfă de 30 fl., 46 vic mar cucuruz, folosirea casei, gră-

dinei și a locului cantorală, 24 cr. dela mortu mare, 12 cr. dela mortu micu, a treia parte din venitul dela Botezutu Domnului, cvartir; în Dollu cu lăfă de 90 fl., 140 vic mar cucuruz, 3 orgii de lemne, cvartir și folosirea grădinei școlii; în Stina cu filia Ciumărna (unde inv. are a se îngriji de unu suplentu) cu lăfă de 106 fl., 52 vic mar cucuruz, 3 orgii de lemne, cvartir; în Tămașă cu lăfă de 150 fl. și cvartir; în Ungurașă cu lăfă de 80 fl., 40 vic mar cucuruz, 3 orgii de lemne, folosirea grădinei școlii și cvartir; în Romita cu lăfă de 50 fl., 30 vic mar cucuruz, 3 orgii de lemne, folosirea a 2 pământuri arătore și a grădinei școlii, cvartir; în Cubleşulă-romănu cu lăfă de 79 fl., unu stănjintu de lemne și cvartir. Terminul concursului espiră la 3 Septemv.

Tractul gr. or. ală Abrudului. In Bucium-Sat, Bucium-Isbita, Corna, Galați, Preasă, Soharu cu lefuri de câte 150 fl., în Trămpoele cu lăfă de 200 fl., și la tote cvartir și lemne. Terminul concursului espiră la 31 August.

Tractul I. ală Brașovului. In Cernătu cu lăfă de 250 fl.; în Turcheșă cu lăfă de 250 fl., cvartir și lemne. Terminul concursului espiră la 6 Septemv.

Tractul II ală Brașovului. In Lisneu cu lăfă de 134 fl. în bani și bucate, cvartir și grădină; în Apața cu lăfă de 85 fl. în bani și bucate lemne și cvartir; în Baștelec cu 218 fl. în bani și bucate, cvartir; în Dobolii-inferiori cu lăfă de 300 fl. în bani și bucate, cvartir; Nou filială cu lăfă de 65 fl. și cvartir. Terminul concursului espiră la 12 Septemv. In Hărmănu cu lăfă de 359 fl., terminul concursului espiră la 31 August.

Convocare.

Toți onor. Membri ai Reuniunii învățătorilor rom. ort. din Districtul ală X-lea Brașov, ală archidiecezii transilvane, precum și alte persoane amice școlii se invită prin acesta a lua parte la adunarea generală a acestei reuniuni, ce se va ține la 11, 12 și 13 Septemv a. c. v. în Brșov cu următorea

Programă :

Lun 11 Sept. la 9 ore a. m. Membrii reuniunii vor asista în corpore la serviciul divin împreunat cu invocarea spiritului sântu și parastas în memoria membrilor decedați ai reuniunii în biserica Sf. lui Nicolae din Șcheiu.

Ședința a I-a Lun 11 Sept. la 4 ore p. m. 1) Deschiderea ședinței prin presidiu în sala de desemnă a școlilor centrale române. 2) Apelul nominal. 3) Presentarea raporțelor comitetului centralu despre activitatea în decursul anulului reunitional 1888/89. 4) Alegerea

comisiunilor pentru censurarea acestor raporte.

Ședința a II-a Lun 11 Sept. la 4 ore p. m. 5) Prelegere practică din geometriă de Ioan Danu și desbateri asupra acestei prelegeri.

Ședința a III-a Lun 11 Sept. la 4 ore p. m. 6) Deliberare asupra temei, ce eventualu s'ar fixa de M. Consistoriu.

Ședința a IV-a Marți 12 Sept. la 4 ore p. m. 7) Presentarea și desbateră asupra elaboratelor din despărțimentele reuniunii noastre despre: „Autoritatea învățătorului în și afară de școlă și mijlocele de a o susține.“

Ședința a V-a Mercur 13 Sept. la 9 ore a. m. 8) Continuare în desbateră asupra temei: „Mijlocele, prin cari s'ar pute introduce mai cu înlesnire lucrul de mână în școlile populare.“

Ședința a VI-a Mercur 13 Sept. la 3 ore p. m. 9) Raporțelor comisiunilor. 10) Stabilirea bugetului pe anul 1889/90. 11) Propunerii de sine stătore.

Din ședința comitetului centralu ală reuniunii ținută la 30 Iunie v. 1889 în Brașov.

G. C. Bellisimusu,
Vice-pres.

I. Darlu,
secretar.

Incunoștiințare.

La școlă civilă de fete a „Asociațiunii transilvane pentru lit. și cultura poporului român“, se mai pot face înscrieri numai până la 14 Septemv n. Totodată se aduce la cunoștiința on. publicu românesc, că cursul complementar proiectat, fiindu anunțate destule eleve, pentru a-lu pute începe, va funcționa în anul școlar 1889/90.

Sibiu, în 6 Septemv 1889.

Direcțiunea școlii.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta.)

Antwerpen, 7 Septemv. În fabrica de cartușe (patrone) de lângă portu s'a întâmplată adă o înfricoșată exploziune de dinamit. Mulți au fost răniți, mai ales femei și copii. Tandări au căduț jos în diferite puncte ale orașului, chiar și în bursă, care tocmai era îndesuită, pricinindu-se prin acesta o panică grozavă. Multe ferestri au fost sparte și multor coperișe li-s'au cășunat sticaciuni.

Antwerpen, 7 Septemv. Toți lucrătorii și cu lucrătorele fabricii în număr de 126 au fost omorâți. Prin exploziune se aprinse rezervoriul pentru petrolu rusesc. Alte rezervorii sunt amenințate a lua focu. S'au luat repede măsuri de ajutorare. Autoritatea, poliția și garnisona se înfățișară la locul incendiului. Preoți

cută am trebuit să m'ajut fără blană; nicări, nici măcar la spălătore la riu n'am putut eși. Când eșia elu undeva, trebuia să îmbrace tote, mie nu-mi rămânea nimic.... S'a dus de mult, trebuia să se fi întors deja, de nu s'ar fi lipit undeva voinicul meu!

Abia și-a gândit aceste Matriona și se și aude unu șgomotu pe trepte. Puse acul bine și eși în tindă. Ea vede venindu doi: pe Simion și cu elu unu țeranu încălțat cu cisme și fără căciulă.

Matriona mirată cătu de colu, că bărbatu-său a beutu rachiu. Așa s'a întâmplat, își dăce ea, cum m'am gândit eu. Și cum vede că elu e fără caftan, numai în mânecarul ei, și că n'aduce nimic cu elu, și cum tace și strîmbă din buze,... era p'aci să leșine. Bani i-a beutu... i-a tocatu, cine scie cu ce omu prăpădit, și l'a mai luat și pe acesta cu elu!

L'a lăsat să între pe amendoi. Acum vede înaintea ei unu străinu tănăr, slab, îmbrăcat cu caftanul bărbatu-său, cămașă pe elu nu se vede... căciulă n'are. Elu stă nemișcat, nici măcar ochii nu și-i ridică. Asta nu-i

omu bun, își dăce Matriona, e așa de fricosu.

Necăjită se duce la cuptor.

Simion își luă căciula de pe cap și se așed pe laviță, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic.

Matrionă, Matriona, dăce elu, der dă-ne de cină odată borborăsi ea singură, der nu se mișcă din loc. Acuși se uita la unulu acuși la altulu, și clătina din cap. Simionu băgă de sêmă, că nevastă-sa nu e în tone bune. Der se prefăcu, că nu vede nimic și, apucându pe străinu de mână, îi dăce:

„Șed frățiore, vomu cina ceva.“

Străinu șede pe laviță.

„Nevastă, n'ai nimic de cină?”

Matriona n'a mai putut răbda.

„Cină am, der nu pentru tine. Tu și-ai beutu miștile, pre cum vedu. Te-ai fost dus după blană, și-mi vii fără caftan, ba imi mai adu și unu pierdăveră gol. N'am cină pentru voi, bețivilor!“

„Ascultă, matrionă, nu mai flecări atăta... întrebă mai întăiu, ce felu de omu este acesta...“

„Spune mai bine tu, unde ai tocatu banii.“

Simionu bagă mâna în buzunar, scoțe hărtia de trei ruble și-o pune pe mesă.

„Aici isă banii. Trofimov n'a plătit a făgăduit pe mână.“

Matriona și mai tare se cătrăni.

„Blană n'ai cumpăratu, der cu celu din urmă caftanu ai îmbrăcatu unu golănu și l'ai adus în casă.“

Ea apucă apoi hărtia de trei ruble, se duce cu ea să o pună bine și dăce:

„N'am nici o cină. Nu pot da de mâncare tuturor bețivilor.“

„Ei matrionă“, nu fii cu gura prea mare... ascultă mai întăiu, ce-ți spune omul.“

„Nu cumva dela unu smintitu beatu, am să aud lucrul cu minte? Am scit eu de ce nu voiam să te iau de bărbat pe tine, bețivule! Pânza, care mi-a dat o măicuța, ai beutu, — te-ai dus după blană — tote le-ai beutu.“

Simion voia să deslușească nevastei, că n'a beutu decât numai pentru douăzeci de copeci, voia să-i spună, cum a găsit pe omul străinu, femeia însă nu-lă lăsa să vorbească... ea clotelesce de mâni... scoțe totu două vorbe deodată...

vorbesce și de lucrul petrecute cu deca ani mai înainte.

A vorbit așa până abia mai putea răsfla, fugi apoi iute la Simion și-lu apucă de mână.

„Dă-mi scurteica! Numai una mai am și și pe asta mi-ai luat'o. Dă-mi o ticălosule, luată-ar necuratul!“

Simion vrându să desbrace haina, îi întorce haina pocnesce pe la cusături. Matriona smănesce haina, o aruncă peste cap și o tulesce spre ușă. Voia să eșă afară, der și-a tras de sêmă și a stat pe loc. În mâni ei ar fi vrut să verse numai venin, totodată însă voia să scie cine și de unde este străinul.

IV.

„Decă ar fi omu bun, dăce erași femeia, nu ar umbla golă, n'are nici măcar o cămașă pe trup. În rele locuri ai fost, bărbățele, d'aceea nu vrei să spu unde ai dat peste domnișorulă asta cinstit.“

„Ecă și-o spun, Matrionă: Cum viu pe drum, îl vedu ședendu la bisericuță desbrăcat, aprupe înghețat... acuma nu-i veră, ca să potă șed cineva gol. Dum-

și călugărițe îngrijesc de răniți, cari sunt foarte numeroși. Focul se întinde totuși mai mult. Căderele nenorocitorilor se stranspörtă în masă în camera morților.

ECONOMIA.

Regule pentru păstrare. *)

III.

Puterea și influința disciplinei, dize Smiles, este admirabilă. Nu numai în viața soldătescă, ci și în viața civilă orîce succesu atîrnă dela o disciplină bună. Fiăcare om stă sub o anumită disciplină. Elu trebuie să se reguleze dorințele, adevă să știe ține sēmă de împrejurarî, elu trebuie să asculte de poruncile ordinei sociale și economice, precum și de mintea sa, decă nu voesc să fiă jucăria îmboldurilor sale josnice. Viața unui om de caracter se întemeiază pe însușirea de a se stăpîni pe sine însuși și de a fi strict și aspru cu sine însuși.

Intre noi se află încă prea mulți, cari sunt lipsiți de cumpătate și de îngrijire pentru viitoru. Ei trăesc numai pentru momentu și se închină regulii de traiu epiceice: *nu întreba ce va mai fi mâine!* Chiar bărbai, cari au nevastă și copii, credu a fi făcutu destul decă se îngrijesc pentru ceasul de față și nu se simt neliniștiți de cugetarea la viitoru? Orî cătu de multu s'ar strădui aceștia, cercelu de vedere alu loru este totuși mărginitu; decă câștigă multu și cheltuesc multu: le lipsesc virtutea unei înțelepte economisirii.

E lucru durerosu, că asemeni omeni se găsesc în toate clasele societății. Cei din clasa mai înaltă facu multu luxu nesănătosu, le place prea multu strălucirea falsă și gustarea necumpătată, ceea ce a contribuitu, ca să crească poftele și nemulțămirea și în clasele de mijlocu și de josu.

Mai multu decătu risipa, trebuie să biciuim sgărcenia (avaritia), care stă în contradicere și mai mare cu păstrarea și cu scopurile ei. Ce-i dreptu, omul sgărcit adună bani ca și omul păstrătoru, dăr această e și totu, în ce se asemănă, căci singura bucuria a sgărcitului este numai grămădirea de bani. Omul pă-

*) După Smiles-Schramm.

trătoru întrebuntă pentru a-și face viața plăcută atata, cătu pôte și cătu îi este iertatu, și prisosulu îl pune la o parte pentru viitoru; elu privesce la banu numai ca la unu mijlocu, spre a înainta fericirea sa propria și a familiei sale. Pentru sgărcitulu baniu sunt unu idolu; elu n'are niciodată destulu; elu grămădesce comori, de cari însuși n'are nici unu tolosu, pe cari trebuie să la lase moștenire altora. Sgărcenia nu este decătu o obositoare măiestria, spre a face, ca sirguinta să fiă cu păcatu, bogăția săracă, puterea și vedă să fiă rușinosă, viața amărită, mörtea îngrijitoare, ér moștenitorii să fiă fără vina loru nemulțămitori.

Este datorria fiecăruia, a tēnărului ca și a bētrānului, de a economisi cu mijlocele sale. Bărbatul, care este însurat, are o datoria și mai mare de a păstra. Nevasta și copii îi spun totulu. În casulu mörții sale timpurie se rămănă aceștia fără ajutoru în lume? Mâna milostivirii e rece, darurile ei sunt fără preț în asemănare cu câștigulu sirguintei și cu agonisirile cinstite ale unei vieți muncitoare, cari aduc ajutoru, fără a vătama simțulu. Economisese dăr fiecare, pe cătu îi stă în putere, și păstreze, nu pentru ca să-și grămădescă numai micela economii, ci spre a le privi ca unu altfelu, decătu ca unu mijlocu pentru înaintarea propriei sale bunăstări și a bunăstării altora.

Economiiile, cătu de micu ar fi, ajută a șterge multe lacrimi și păzescu pe omu de multe grele necăzuri. Omul, care are ceva pusu la o parte păsece mai viciosu în lume. Decă și perde pânea, orî îl ajunge vre-o nenorocire, baniu săi păstrați îi sunt unu sprijin, căci decă și nu pôte să-l scape de totu de cadere, totuși slăbescu urmările ei. Și demnitatea omului pretinde o înțeleptă economisire. Datoria fiecăruia este de a se creșce pe sine însuși și a se nobilita, stăruind totodată ca și semenii lui să facă astfelu. Multu atărna dela voința omului și dela întrebuntarea ei. Căți nu sunt, cari avēndu a se lupta cu grele necăzuri, le-au învinsu pe toate și din cea mai mare săracă și din pozițiunea cea mai de josu socială s'au ridicatu și înălțatu, dovedind cătu pôte ajunge buna întrebuntare a voinței omului.

Totu începutulu e greu. Celu ce a luat însu o hotărere tare de a merge înainte, a făcutu primul pasu, căci dizeau Romanii vechi: „a câștigatu pe jumătate celu ce a începutu.“ Și stăruind omul însuși înainte dă și altora pildă, esemplu bunu. Și cea mai bună dintre toate învățăturile e aceea a *esemplului bunu*, căci esemplele facu mai multu ca multe cuvinte și învățaturi.

Se mai jăluesc omeni și asupra împărțirii neegale a bunuriloru pămēntesci. Aceste plāngeru sunt așa de vechi ca și lumea. În „arta economiei de casă“ a lui *Xenophon* întrebă *Socrate*: „Cum vine că unii omeni trăesc în îmbelșugare și pôte păstra ceva, pe când alții abia își pôte câștiga cele neapăratu de lipsă pentru traiu și se aruncă totodată în datorii?“ — „Cauza este,“ răspunde *Isomachus*, „că cei dintâi își vedu de afacerile și treburile lor, pe când cei din urmă le negligă și le năpustescu.“

Omenii se deosebesc deolaltă în cea mai mare parte prin gradulu minții lor, prin felulu lor de purtare și prin puterea activității și energiei lor. Un om nobilu nu lucră niciodată volnic, ci lasă a fi condus de virtute, înțelepciune și de grija pentru diua de mâne.

E lucru firescu, că mulți suferu naufragiu, se nenorocesc. Acela, care va aștepta totu mereu ajutoru dela alții, în locu de a se răzima pe propria sa putere, se va confundă. Sgărcitulu ca și risipitorulu, scumpul ca și omul escesiv, toti se voru nenoroci. Intr'adeveru, cei mai mulți omeni de aceea nu au succesu, pentru că n'au merită. Ei apucă lucrulu lor de-a'ndosele și par a nu învăta din pășaniu loru nimic. Înțeleptulu trage învățatură din paguba altora, prostulu nu învață nici dintr'a sa propria. Noroculu n'are însemnătatea, ce i-o dau mulți. „Norocu“ e mai de multe-orî numai unu altu cuvēntu, care vrea să dicită: dibăcia în viața practică. Porumbi tripiți nu-i sboră nimēni în gură. *Richelieu* obicīnuia să dicită, că pe unu om, care a avut nenorocire, nu voiesce să-l aibă în serviciulu său; cu acesta înțelegea, că unu asemenea om e ca și unul, căruia îi lipsesc însușirile practice și care nu știe să tragă folosu

din pășanii (experiență). Și proștia se lēgă câte odată de omu ca scaicul.

Omenii escelenți și talentați sunt adese-orî lipsiți de înțelepciunea vieții. Nu pôte nici decum să se acomodeze împrejurarilor. Ei rēdică însuși păreți, spre a da apoi cu capulu în ei. Sunt așa de greoi cu pregătirile lor și mergu așa de departe cu măsurile lor de precauțiune, încătu nu mai ajungu să-și implinescă adevărata chiamare. Li-se întēmplă, ca aceluia, care vōindu să sară peste o grōpă, și-a luat avēntu și a pornit fuga așa de departe, încătu a ajunsu de totu ostenit la grōpă și a trebuitu să ședă spre a rēsufla.

În viața practică vōim să vedem fapte, nu numai pregătiri și pe omul, care urmăresce scopuri și ținte anumite și caută a le ajunge pe cărarea cea mai drēptă, îl preferăm aceluia, care mai înainte ne spune cu vorbe lungi și late, cum trebuie să se începă lucrulu, și ne arată cu frase frumose, că el voiesce să lucre așa și așa. Cuvinte fără de fapte nu sunt decătu aramă sunătoare și unu clopoțel lărmitor.

Dorința, de a merge înainte, de a ave succes și chiar de a câștiga avere, nu e fără folos. Ea este celu mai puternicu motoru alu renascerei societății, este temelgia energiei și activității, e isvorulu diligenței și alu independenței. Ea împinteneză pe om de a lucra, de a inventa, de a se distinge.

Încă niciodată unu leneșu său unu risipitoru nu s'a făcutu unu om mare. Numai între aceia, cari n'au lăsat nefolositu nici o clipită, aflăm bărbai, cari au mișcatu lumea și prin știința, învățatura, orî invențiunile lor au făcutu să progreseze.

Totulu atărna de acolo, cum șcim să folosim baniu noștri, averea și bogățiile noastre. Pe pētra mormēntului lui *John Domough* în New-Orleans (America) sunt săpate pentru tineri neguțatori, ca îndreptariu pe calea vieții lor, următoarele regule fundamentale:

„Gāndesce-te totdeuna, că munca este unu din condițiunile fundamentale ale existenței noastre.

Timpulu e banu; nu lăsa nici o minută nefolosită, ci scumpește-te cu fiăcare. (Minutele sunt creștari pentru timp, dăr galbini pentru vecinică!)

ueđu m'a trimisū la elu... fără mine ar fi fostu pierdutu. Ce eram să facu? Câte nu se întēmplă în lume! L'am îmbrăcatu cum am putut și l'am luat cu mine. Nu-ți pierde sărita, Matrionă, e păcatu. Omul trebuie să se gāndescă și la mörte.

Gata să nēcēpă din nou, Matriona aruncă o cătătură asupra străinului și tăcu. Străinulu nu se mișca, sta cum se puse pe marginea laviței, cu mânăle încheștate pe genunchi, cu capulu plecatu, cu ochii închiși... mișca din sprāncene, ca și când l'ar chinu ceva. Matriona nu dize nici o vorbă.

„Nevastă, îi dize Simionu, n'ai tu nici unu Dumneđu?“

Ea se uita încă totu la străin. Mânia ei îi trecuse deodată. Ea puse pe mēsă unu blidu, turnă în elu piscă (bere subțiată cu apă) și mai puse pe mēsă călcăiu de pânea, cuțitul și lingurile.

Simionu pofți pe străin să mance; elu dumică pânea și începură să mance. Femeia se puse lângă ei, își răzima capulu pe o mână și nu luă ochii de pe străin.

Simția milă de elu și îi plăcea. Deodată se însenină fața ospelii, cre-

ștele de pe frunte dispărură, și elu se uită la Matriona și zimbă.

După cină, Matriona stinse mēsă și apoi începutu să descosă pe străin:

„De unde ești?“

„Nu suntu din părțile acestea.“

„Cum ai ajunsu la bisericuță?“

„Nu-o pôte spune.“

„Ți-a făcutu cineva vre'unu rău?“

„M'a pedepsitu Dumneđu.“

„Golū ai statu acolo?“

„Golū, eram să degeru. Simionu

m'a vēqtu, i-a fostu milă de mine, m'a îmbrăcatu cu caftanulu lui și m'a adus aici. Și tu m'ai datu să mănăncu, să beau avēndu și tu milă de mine. Dumneđu vē va ocroti.“

Matriona se sculă, luă dela ferēstră o cămașă veche a lui Simionu — aceea pe care o cărpise — și o dădu străinulu..., a gāsitu și nisce ismene și i-le dete și pe acestea.

„Ia-le. Vēdu că n'ai cămașă. Culcă-te unde-ți va plăcē... în tindă orî pe cuptor.“

Străinulu îmbrăcă cămașa și ismenele, și se culcă în tindă. Matriona luă caftanulu, stinse lumina și se culcă lângă bărbatul ei.

Acoperită c'o jumătate de caftan sta culcată și nu putea să adormă... Străinulu nu-i mai eșia din minte. Gāndindu-se că i-a mănăcātu celu din urmă călcăiu de pânea, că prin urmare, pe dimineță nu le-a mai rămasu pânea și că i-a datu și cămașa și ismenele... o cuprinseră grijile... dăr își aduse aminte de zimbetul lui și inima i-se înveseli.

Multu timp eu n'a putut închide ochii. Aușind că nici Simionu nu dōrme, își trage caftanulu mai bine pe trup.

„Simiōne!“

„Ce-i nevastă?“

„Voi ați mănăcātu pânea cea din urmă și n'am frāmētatu alta. Nu știu, ce-o să facu mâne, va trebui să împrumtu la cumētra Melania.“

„De vomu trăi, nu vomu muri de fōme.“

Femeia tăcu cătvă timp.

„Bunū omu se vede totuși că este, dăr de ce nu vorbesce deșchis?“

„Pôte că nu-i dă mâna.“

„Simiōne!“

„Ce-i?“

„Noi ajutăm altora... de ce nu ne ajută nouē nimeni?“

Simionu nu știa ce să răspundă.

„Încetă acum cu vorba!“ dize în urmă, se întōrse pe cealaltă latură și adormi.

V.

A doua di când se tređi Simionu, copii durmiau încă. Femeia eșise să împrumute pânea dela vecin-sa... Străinulu, în cămașă și ismene, sta pe laviță și privea la cuptor. Fața îi era mai senină ca eră.

„Ei, frate dragă,“ îl ugrăesce Simionu, „trupulu cere hrană, și celu ce e golū îmbrăcăminte. Omul trebuie să îngrijescă de cele trebuincioșe. Ce știi lucra?“

„Nu știu nimic.“

Simionu se miră și dize:

„Numai vōi să aibă cineva, toate le pôte învăta.“

„Omeni lucra, și eu vōiu lucra.“

„Cum te chiamă?“

„Mihailu.“

„Decă nu vrei să-mi spui, ce ai la inimă, e trēba ta..., dăr tu singuru trebuie să te hrănesc. Lucra cum îți vōiu arăta eu, atunci îngrijesc și eu de tine.“

„Dumneđu să-ți ajute... vōiu lucra. Arată-mi, ce să facu?“

Fă la totu omul, cum voesti, să și faci.
Nu amâna nici odată pe mâne, ceea ce poți face azi.
Nu lăsa nici odată pe altul să facă, ce poți însuși face.
Nu rămâni nici odată, la ceea ce nu e al tău.
Nu primi nimic de un lucru așa de neînsemnat, ca să nu merite atențiune.
Nu cheltui nici odată, ceea ce nu îți intră érași.
Nu risipi, ci câștigă.
Cea mai mare ordine se fiă directiva faptelor tale.
Să știe-te până ce vei trăi a face mai mult bine.
Nu-ți detrage nimic din ceea ce e de lipsă, ca să trăiești cum se cade, dér trăsese simplu și cumpătat!

In fine: lucră până în cea din urmă clipă a vieții tale.
Celor mai mulți ómenii le stă în puterea lor de a se scuti prin măsurii în contra nenorocirilor și a miseriei. Acésta o potú ajunge prin străduințele lor personale, ori prin aceea, că lucră după regulile ideei de asociațiune, de unire a puterilor. Oamenii în poziția cea mai de jos a vieții potú prin aceea, că se ntrunesc și și unesc mijlocele, să se aperse în multe privințe de greutatea sërăcii și să înainteze bunăstarea lor trupescă și chiar și progresul poporului lor. Singuraticulú poté numai fôrte puțin face pentru progresul și îmbunătățirea societății, fôrte multú poté însă face, decât se unesc cu semenii săi spre acestú scopú. Civilizațiunea nu este, decât unú rezultatú alú lucrării comune. „Tótú superioritate omului asupra animalelor — dice Iohn Stuart Mill — zace numai în puțința lui, de a lucra împreună cu semenii săi și de a dobândi prin stăruințele unite ale multora aceea, ce nu se poté ajunge prin stăruințele despărțite ale singuraticilor.”

Secretulú desvoltării sociale îlú aflăm în conlucrare și numai prin colucrare se vorú puté rezolva și marile probleme ale vieții nóstre economice și sociale viitoare. Și'n adevărú, ómenii nu potú dobândi nimic mare, fără a și uni puterile. Avantagiulú unei asemeni conlucrării e așa de învederatú, încâtú ea a ajunsú a fi ceva de tóte dílele; o putem observa când ridicămú mari poveri, când se taie pomi, la secerișú ș. a. ș. a. La tóte lucrările acestea este neapăratú de lipsă, ca să potá fi isprăvite mai bine și mai cu-

reânđu, ca multe persóne să lucre în acelașú timpú pe acelașú locú și în acelașú modú. Destule proverbe, sentințe ș. a. ne spunú, că multe puteri mici la olaltá forméză o putere mare, că „unirea face puterea“, ér poetulú ne-o esplică așa de frumosú când díce :
Unde-i unulú nu-i putere,
La nevoi și la durere;
Unde-sú doi puterea crește,
Ér dușmanulú nu ndrăsnesc!

Tipuri din viața animalelor.

Pentru poporú și tinerime de Dr. Carol Rothe. Traducere liberă.

Animalele vertebrate.

Mamiferele.

(Urmare.)

Vicienia unei măte.

O măta cerceta cухna în tótá díua pe timpulú amédii ca să primescă câte o bucatá bunicică. Ea a și căpătatú adeseori atari bucaturi. Când însă socăcița cea de până aci a fostú înlocuitá cu alta, a începutú a nu-i mai merge așa de bine măței. Socăcița cea nouă a fostú inimicá mătelorú și nu le da nici o bucatúră dér era tot-odatá și prevédétóre ca nu cumva măta de casá să lingăe prin blide. Când trágea cineva clopoțelulú dela pórtá casei și socăcița trebuia să éșá din cухnă ca să deschidá úșa, atunci lua în brațe pe măta, ca nu cumva să lingăe ceva prin cухnă în lipsa ei. Numai după ce deschidea porțița lăsa apoi pe măta din brațe. Măta ș-a fostú însemnatú fôrte bine acésta. Când pregătea însă odatá socăcița de amédii măta nu a mai intratú în cухnă, ci s'a dusú în ambitú și a săritú asupra drotului de care era acătatú clopoțelulú, așa încátú acesta mișcatú fiindú a începutú a suna. După aceea măta s'a ascunsú sub o masă din odaia ce se afla înaintea cухnei și îndatá ce a trecutú socăcița pe dinaintea ei ca să deschidá porțița, fugi iute în cухnă, furá o bucatá buná de carne și se cam mai duse cu prada făcutá să o mănecă în tignă.

De apucatúra acésta șirétá s'a folositú măta o bucatá de vreme. Nimeni nu scia, că pe ce cale pierú cele mai bune bucaturi de carne și nimeni nu scia că cine totú trage clopoțelulú. În urmă, după mai multá pândire, s'a aflatú că măta a fostú făptuitorulú celú viclénú.

Mórte prin o măta.

Măta dá câte odatá semne urite de necredință și de réutate. Aceste semne însă suntú urmările unei tractării rele cu acestú animalú din partea omului. Dér acésta nu se poté totdéuna statori cu sigurate. Așa între altele în întem-

plarea urmátóre. În unú satú sásescú a fostú crescutú o muere o măta de mică, și își petrecea dílele singurá numai în societatea acestei măte. Dér într'o diminetá vecinii nu au mai véđutú eșindú pe aceea muere ca pán' aci din locuința ei și au presupusú, că i-se va fi întemplatú vre-o nenorocire. Și într'adevărú, când au intratú ómenii în locuința acelei muierii, au véđutú zácéndú mórtá în patú și avéndú la gátú și în obraji nisce mușcături de măta. La deșchiderea úșei s'a fostú băgatú de sémá, că măta a eșitú cu grabá afará și din acelú ceasú nici nu a mai véđut'ó nimenea.

Réutatea unei măte.

O dómná avea unú cotoiu, pe care îlú avea fôrte dragú, încátú îi permitea a mánca de amédii în totú-déuna la una și aceeași masá cu ea. Intr'o dí a poftitú dómná la mesá pe unú prietinú și cu acelú prilejú nu l'a pusú și pe cotoiu la masá. Fără vicioicune și morcotindú umbla cotoiulú încóce și încolo, véđéndú că nu este învrednicítú ca de alte-ori a ședé la o mesá cu dómná sa, și n'a voitú să se îndestulésca nici cu cele mai frumoșe bucaturi. După ce a trecutú amiéđá, dómná a încercatú să-lú liniștescă pe cotoiu prin lingușiri și l'a luatú în brațe; animalulú celú réutăciosú și nemulțamitorú însă deodată mușcă pe binefăcétóre sa la o mână și încă așa de tare, încátú a trebuitú să și porte mâna vre-o patru săptămáni legatá.

Cánele și măta.

Proverbulú: „că ei trăescú ca cánele cu măta“ nu se poté în tot-déuna aplica la cei doi prietini ai casei omului; cáci aceste animale încheiá adeseori între sine o strénsá prietiniá. O istoriórá prea frumoșá istorisescú domnulú W. despre aceste doué animale. Anume elú avea unú cáne și o măta, cari nu se puteau despărți de locú de cátrá olaltá. Când primia cánele câte o bucatúră buná, elú o împărția întotdéuna cu măta, cu unú cuvénțú aceste animale máncau totú din unú blidú și dormiau în unulú și acelașú așternutú.

Odatá a voitú să puná domnulú W. la probá prietiniá dintre aceste doué animale și a închisú pe măta în o odaia deosebitá, unde a ospetát'ó câtú se poté de bine, totodată a închisú și pe cáne în o altá odaia și a poruncitú ca să fiă améndoi supraveghiați. Domnulú W. voia anume să scie, că tici-va la măta máncarea fără prietinelú ei? Măta mánca cu poftá mare și se párea că și-a uitatú cu totulú de cáne. După ce a isprăvitú cu máncarea, fugi îndatá afará din casá cu prilejulú când a părăsitú și domnulú W. odaia.

În dulapulú odáii, unde a máncatú măta mai, era păstratá o jumétate de potérniche, care avea să fiă pregătitá domnului W. de ciná. Pe când se afla dómná casei în odaia de alături, unde se ocupa cu lucrulú, a auđitú miorlăiturí de măta. Măta după máncarea cea gustóșá, eșindú din aceea odaia, s'a dusú atá la cáne și a începutú a miorlái în modú neobicinuitú și în continuu, la care cánele i-a răspunsú prin unú látratú scurtú. Dup'aceea merșerá améndoi la úșa, prin care intrai în odaia unde a fostú máncatú mai înainte măta, și au așteptatú până ce din întemplare a deșchisú unú copilú úșa. Îndatá ce s'a deșchisú úșa, ei s'au véritú améndoi în láuntru. Dómná W. a observatú, cum s'a dusú măta atá la dulapulú, în care se afla potérnichea, a împinsú cu labele acopereméntulú blidului și apoi îi aduse potérnichea cánelui. Acesta numai decâtú o și mánca și apoi améndoi se ascuserá; când a deșchisú domnulú W. la reintórcere úșa acelei odáii, atátú cánele câtú și măta eșirá cu degrabá și pe furișú din odaia. Dómná casei i-a făcutú firesce dup'aceea cunoscutú soțului ei ceea ce a observatú.

Măta a trebuitú să-i împărțásescá cánelui prin miorlăiturile sale despre bucata cea gustóșá ce a máncatú, poté că ea a voitú să-i dea cánelui să înfélégá și aceea, că câtú de réu îi párea, că nu-a fostú și elú la aceea mánca, și totodată l'a poftitú să mérgá împreună până la dulapú, ca să-lú cerceteze, unde i-a întinsú aceea bucatúră bunicică.

Leulú lui Androcle.

Istorióra urmátóre ce-i dreptú, că s'a întemplatú cam de multú timpú, însă așa de tare sémóná cu observările mai noué, încátú ea se poté cu dreptú cuvénțú privi de adevératá.

În véculú celú dintáu alú erei creștine avea proconsululú romanú din Africa unú sclavú cu numele Androcle. Acesta ne mai puténdú suferi tiránia domnului său, fugi în pustiá. Acolo și-a aflatú o peșterá de locuința. N'a trecutú multú timpú de când a fostú intratú în peșterá și étá că sosescú acolo adevératulú proprietárú alú acelei peșteri, unú leu grozavú. În locú de a-lú sfáșia pe sclavú, leulú se uitá la elú intristatú și i'ntinse unú piciorú, ca și cum s'ar ruga pentru ajutorú.

Androcle tremura la începutú cuprinsú fiindú de frica morții, dér pe încetulú prinse curagiu și cercetá piciorulú leului cu deamăruntulú, unde a aflatú unú mărácine mare. Elú scóse mărácinele afará și mánțui astfelú pe leu de durerile sale. Animalulú s'a arétatú fôrte mulțamitorú față de binefăcétorulú său, îngrijindu-se în decursú de trei ani de

Simionú ia o bucatá de drotú cu resiná și-i face urechi ca la acú.
„Uitá-te bine, asta nu-i lucru mare.“
Michailú se uitá cu luare aminte și face tocmai ca Simionú. Cismarulú îi arátá mai departe. Michailú le cuprindea tóte îndatá.
Ori-ce lucru îi aráta mǎeștrulú, Michailú îlú pricepea și era supusú și dibaciu. Chiar a treia dí lucra de gândea, că în tótá vieța lui a fostú totú cismarú. Lucra fără să și ridice ochii de la lucru și mánca puținú. Déca nu era de lucru, ședea tăcutú, privindú în sus; la uliță nu eșia, o vorbá de prisoșú nu spunea, glumá nu făcea, nici nu rídea.
Numai odatá l'au véđutú cismarulú și nevastă-sa zimbíndú: a fostú în séra dintéiu, când femeia i-a datú de ciná.

VI.

Trecea o dí după alta, o săptămână după alta și étá o'a trecutú unú anú întregú.
Michailú locuia totú la Simionú și lucra. Despre uceniculú lui Simionú se lășe vestea, că nimeni nu se pricepe ca elú să cóșá cismele atátú de bine și

trainicú. Veniau ómenii din întregú ținutulú să și facá cisme la Simionú, așa că averea lui creștea véđéndú cu ochii.
Intr'o dí de érná mǎeștrulú și uceniculú lucrau împreună. Deodată se apropiá o saniá acoperitá, cu trei cai; sunau clopoțelele cailorú. Saniá se oprese, unú servitorú sare de pe caprá și deșchide úșa dela saniá. Unú domnú îmbrăcatú într'o blaná se dádú josú. Când era să între întinda casei lui Simionú, femeia deșchise úșa largá. Stráinulú se plécá puținú, intrá în odaia, apoi se întinse odatá, — era aprópe de dea cu capulú de grindí, elú cuprindea mai patra parte din odaia.
Simionú se scólá, se plécá și se uitá cu mirare la óspe. Astfelú de omú nu véđuse în vieța lui. Simionú însuși este slabú și Michailú e slabú, ér matriona e subțire ca o custure, Stráinulú însă avea înfățisarea ca și când ar fi venitú dintr'altá lume; fața lui e roșiá, umflatá, o céfá ca de bou... întregú credeai că-i turnatú din ferú.
Domnulú străinú răsuflá puținú, debrăcá apoi blana, se aședá pe laviță și díse:

„Care-i aici mǎeștrulú?”

Simionú pásescú înainte și răspunde:
„Eu Mária ta!“
Domnulú făcú semnú servitorului:
„Adu marfa încóce!“
Servitorulú aduce unú pachetú, domnulú îlú ia în máná și îlú pune pe masá.
„Desfálú“, porunci elú.
Servitorulú desfăcú pachetulú.
„Eatá, cismarule“, întreabá străinulú,
„veđi tu marfa asta?“
„O véđú, măríte domnule?“
„Pricepi tu, ce felú de marfá e asta?“
Simionú o pipáie și răspunde:
„Buná marfá.“
„Credú și eu, că e buná. Tu, prostule, în vieța ta încó n'ai véđutú marfá ca acésta. Marfá nemțescá. Doué-đeci de ruble am plătítú pentru ea.“
Cu sfiálá răspunde Simionú:
„Dér unde să fi véđutú noi de acestea?“
„Credú și eu. Poți tu face din marfa asta cisme pe piciorulú meu?“
„Potú, Mária ta.“
Stráinulú începú a-i striga tare:
„Bagá bine de sémá pentru cine lucrezi și ce piele deosebitá ai. Fă-mi

cisme, pe care să le portú unú anú de díle, fără să se scálcie și fără să se taiá așa. Déca te taiá capulú, începe și croesce. Déca nu pricepi, atunci lasá-te, nu strica pielea. Iți spunú înainte: déca cismele vorú plesni ori se vorú scálcia într'unú anú de díle, te voiú bága în temniță. Déca însă nu se vorú scálcia și vorú ținea unú anú întregú, đece ruble îți plătescú pentru lucru.
Simionú se înspáiméntá... nu scia ce să răspundá. Trase cu ochiulú spre Michailú, îlú scuturá de mánecá și-i șoptesce:
„Sé primimú?“
Michailú dá din capú, ca și când ar díce: primesce.
Dupá asta făgádui Simionú, că e gata să cóșá cisme, cari nici să nu se scálcie, nici să nu plesnescá.
Domnulú străinú porunci servitorului său să-i tragá cisma din piciorulú stángú și și întinse piciorulú.
„Ia'mi măsurá!“
Simionú îndoi o fășiá lungá de hárțiá, se puse în genunchi, își șterse mánile de șurtú, ca să nu murdársescú ciorapulú domnului, și începe să ia măsurá. Mésurá talpa și laturea piciorului. Când

elü, aducându-i carne sălbatică de totu felulü. Androcle putea în ästü modü së petrecä totü ascunsü și astfelü säpa de cursele domnului sêu.

Intr'o i insê nu se ivi de locü leulü la Androcle și elü a fostü acum silitü së e din peterä ca së-i caute ceva de mncare. Se întemplä inse, c a fostü vâqutü de nisce pionü și numai decätü și prinsü. Elü a fostü acum trimisü la domnulü sêu, care se afla în Roma, și a-jungndü acolo a fostü judecatü de c-trä domnulü sêu dupä datina acea bar-barä de atuncü, ca së se lupte cu fierêrele slbactice.

In arenä sêu în loculü acela de luptä a fostü slobozitü asupra lui Androcle unü leu puternicü, carele deja a fostü sfiatü pe mai multü osndii. Dr ce së vei! În locü de a nvli leulü asupra jertfei sale celei nou, i-se arunc cu linguire la piciorü și 'i arat în tot felulü bucuria sa. Intr'unü târqiu recunoscutü și Androcle pe prietinulü sêu, carele aderea — pôte c puinü mai înainte decätü elü — a fostü prinsü și adusü la Roma.

Mirarea privitorilorü s'a mritü, când a fostü eliberatü din cuculia sa unü leopardü și lsatü së nvlesc asupra lui Androcle, cci ct ce s'a apropiatü acelü leopardü de Androcle, a fostü numai decätü sfiatü de cträ leu.

Impratulü Caligula, care domnea atuncü în Roma și care a fostü de faä la acea întemplare ne mai pomenit, chiam pe sclavü la sine și ilü întrebä asupra acestei pricinü. Androcle firesce, c îi spuse din firü în prü ttä istoria vieii sale. Impratulü micatü prin acä întemplare de totü rar, drui attü lui Androcle ct și leului viea. Androcle a umblatü dupä aceea insoitü de leulü sêu prin totü oraulü Roma și a fostü din belugü cu daruri druitü.

(Va urma)

Din traista cu minciunile.**)

In er-i rea apa.

Unü țiganü a totü auqitü, c în țer*) e cu multü mai bine, și ne mai putndü tri pe aici, nu s'a scotitü multü, ci a plecatü. Dr ce së vei? nu trecü multü, și se întorse acas. Ömenii ilü totü întrebau, c de ce a venitü, r elü de ruine, ca së scape de ömeni, le-a spusü, c nu i-a plcutü apa pe acolo și de aceea s'a întorsü acas. Unü omü mai isteü îi die:

—D'apoi mä, domnii din țer cum o beaü?

***) Bucile din numrulü trecutü de Duminecä suntü de acelau autorü.

*) Romnia.

ajunse la pulp, fia nu o mai cuprindea, pulpa era ca o bärn de gr.

„Bag de sm, turculü (carmbulü) së nu fi prä strimt!“

Simionü inädi fia. Domnulü micä degetele în ciorapü, së uit prin casä și dd cu ochii de Mihailü.

„Dr äta cine-i?“ întrebä pe Simionü în tonü poruncitorü.

„E chiar mäestrulü meu,“ rpunsu Simionü, „elü va face cismele.“

„S scii, c cismele trebuie së in unü anü de ile.“

Simionü încä së uitä la Mihailü și vede, c acesta n'are griä de domnü, ci privece intä într'unü colü, unde se pârea c vede ceva deosebitü. Mihailü se uit, se uit... deodatä zimbesce... faä i-se lumin.

„Ce rinescü dinii, hbeucule!“ îi strigä domnulü streinü. „Mai bine bagä de sm, ca cismele së fiä gata la timpü.“

„Tocmai la vreme vorü fi gata,“ rpunsu Mihailü.

„S'i i cuvntulü!“ Strinulü ri trage cisma, se înfurä bine în blanä și dä së iasä pe uä, dr uitä së se plece și troneü! cu capulü de pragulü de susü.

„Da äa, c ei mncä äntnu.

Chiar și rea o béu destui,

Dcä mncä și 'sü sätui.“

Hanibal ante portas.

Unü preotü de altä lege, r nu de legea romnescä, avea unü cpu cu numele Hanibalü. Cpulü era unica lui avere, elü ilü lua cu sine în tte locurile unde se ducea, chiar și la biserica. Cpulü avea unü locü într'unü unghiu alü altarului și acolo atepta în liniite pâna gta popa slusba. La nisce Rusalii s'a dusü popa la biserica, cnele l'a insoitü ca totduna. Fiindü o cldurä mare, popa n'a mai putc räbda și i-a aruncatü nëdragii în unghiu, a servitü fără ei, c nu se vedea fiindü cu reverenda. Ndragii erau din vremuri și attea petece aveau în fundü, de nicü së'i fi pusü la intä și nu se puteau rupe mai tare. Dupä slujbä avea së le inä ömenilorü și o cuvntare. Se sue pe amvon și începe. La cuvntarea asta aduse elü mai multe eemple, și când era mai aprinsü, aduse și eemplulü cu Hanibal ante portas (adecä c dumanulü e înainte portü). Cpulü l'a auqitü, și creqdndü c îi die së caute aportü, ca și când ai bate'n palmü, veni din altariu cu ndragii 'n gurä și se sui pe amvonü.

Tablou! Ioanü Fiscu lui Gruiä.

MULTE SI DE TOATE.

O reuitä pungiä.

Foi Parisiene povestesc urmtorea istoriä despre unü Francesü din provincia, care a cltoritü la Parisü së cerceteze espositia și acolo s'a perdutü banii, ce și i-a adusü cu sine prin o reuitä cocriä (pungiä). Unü arndau frte bogatü de pe la țermuri Goronnei cu numele Effelak, a trasü în Parisü la unü otelü din strada Vaugireau. Inainte de a'i face lunga sa preamblare prin câmpulü lui Marte se odihni dupä pranzü într'o cafeenea a espositiei, unde făcu cunosqinta unui individü, care avea o înfiqare de omü cinstitü. Acestü strinü se aedä lângä dnsulü și i povesti, c elü ar fi venitü din provinciä la Parisü, ca së vadä espositia, dr i s'a uritü de mrte, c nu cunosce pe nimeni. Effelak îi spuse de asemenea, c și lui nu-i place singurtatea. Dupä o scurtä petrecere împreun, devenir aceü doi provinciali cei mai buni prietini de pe lume. Strinulü împrti lui Effelak, c elü ar fi folositü cltoria sa, spre a încassa o motenire. „Eu“, astfelü vorbi elü, „am la mine 20,000 franci și suntü tare îngriqatü. Parisulü e plinü de pungi. M temü së nu mi se fure portofoliulü și pe de altä parte nu-l'ü

läsa în otelulü meu. Suntü silitü së-mi ascundü biletele mele de banc; le voiü îngropa unde-va în împrejurimea Parisului. D-ta, dcä voiesci, poi veni cu mine“. Amndoi prietinii cltorirä în iua urmtore spre Meudon și dupä ce au luatü unü bunü dejunü, în vreme-ce prietinulü lui Effelak i-a artatü acestuia o mulime de bilete, cesmnau frte bine cu biletele de banc, pornirä împreunä spre cea mai apropiat pădure. Dupä ce prietinulü s'a ascunsü cei 20,000 franci într'o grpä, ce se afla sub unü arbore, întrebä pe Effelak: „Nu ai nimicü de ascunsü?“ Effelak scse din buzunarulü sêu optü bancnote de cte o sutä franci, 1220 franci în aurü și argintü, desfcu apoi lanulü sêu de aurü dela csornicü, luä și csorniculü și le depuse tte în grpa prietinului sêu. Apoi se întörser amndoi mulamii îndrtä la Parisü și se desprirä pe la öra I dupä ami, dupä ce s'au datü unü rendez-vous în otelulü din strada Vaugireau pentru iua urmtore.

Effelak atepta și atepta, dr insoitorulü sêu numai venia. Effelak începü se bänuiescä și chiarü și gndulü numai ilü făcea furiosü. Elü se hotrari a cltori cu cea mai mare grabä la Meudon și aici alergä la ascunqetre. Naturalü, c furia lui a fostü frte întemeiat. În grpa de sub copaciu Effelak nu mai regi nicü francii si, nicü lanulü, nicü csorniculü, ci numai portofoliulü prietenului sêu cu biletele sfintei naïviti (simplicitqi), cari fuseser zugrvite de pretinsulü motenitorü.

O întemplare familiar.

Se scrie din Ragusa cu data de 27 Augustü n.: Urmtorea romanticä afacere se va termina în luna äcä înaintea tribunalului nostru. Cam cu vr'o dou-deci de ani înainte, unü țeranü sëracü din präjma oraului nostru, neputndü cu ttä voina ce o av, së ctige pentru sine și pentru nevast-sa hrana de tte ilele, ii făcu planulü së se ducä în America și sëi caute acolo noroculü. Elü ii încredinä soqia sa preotului, croatü alü satului și promise, c va îngriqi dupä puterile sale pentru întreținerea ei. Noroculü îi și surise țeranului, äa c elü trimetea în ttä luna preotului, ca persnä de încredere, cte o scrisre cu cte 50 fl. pentru nevast-sa, care nu scia ceti și serie. eranulü ajunsu mai târqiu la o însemnat avere și märi suma, ce-o trimetea pentru soqia sa; dr îneltorulü preotü preda soqiei numai cte 5 fl. pe luna, r restulü ilü opria pentru dnsulü. Acä îneltorä durä 15 ani de-a rndulü, pâna când preotulü, cuprinsü de fric, ca mielia i-s'ar putea descoperi, trimise țeranului

în America unü atestatü falsü de mrte soqiei sale, r soqiei lui îi ceti o scrisre falsä din America, c bärbatu-su a muritü, dupä puine ile apoi preotulü disprä din satü, fugindü la Corfu. Nenorocita femeia ajunsu în urma aceä într'o cumplitä miseriä și abia 'i trä ilele prin ce cpeta, ca mil dela cltorii de pe corbii, pe când bärbatulü ei în scurtä vreme se mngiä și se ctorirä apoi cu o bogatä și frumoä american, cu care elü avü doi copii. Dupä o sedere de doudeci de ani în America, se decise țranulü, ca sëi vi-siteze patria. Dimpreunä cu familia sa ajunsu în Europa petrec ctäva vreme în Parisü, Viena și Triestü și în fine debarcä în Ragusa. Atuncü îi ei o ceretore. Unü ipetü rsunä — bärbatulü și soqia sa recunoscutü! Îneltorulü preotü a fostü gsitü în Corfu și estradatü și în luna äcä va fi adusü înaintea judectorilorü.

Mustrearea contiinei.

Intr'unü modü de totü originalü ajunse autoritatea din Pesta së punä mäna pe o hä. O biatä lucrtore de fabricä femeia Franz Kropik isbuti dupä muncä de multü ani sëi adune 180 fl. ce și-i aedä pe fundulü cufrului. În ilele acestea cntndü-i banii, nu-i mai gi. Srmana femeia în desperarea ei plnse amarü, blstemä pe hoü slb orbescä Dumneqeu și se duse și la biserica Franciscanilorü, ca së röge pe Dumneqeu së-i usureze durerea. Întrcndü-se acas, istorisi tovarei de locuinä, femeii Ludvig Friedrichovszky, c s'a dusü la biserica de a pusü së facä preotulü slujbä și së röge pe Dumneqeu, ca së orbescä ctä mai curndü pe hoü. Acä împrtire avü unü efectü grozavü asupra femeii Friedrichovszky, care înglbeni ca cra, se 'nichise în camera ei, ii smulse prulü din capü și, gonitä de furii contiinei celei rele, alergä la o igancä, care era vestitä ca sicä (vräjitore), și o rugä së conjure pe draculü, ca së-i stea în ajutorü în contra Franciscanilorü și së nu orbescä, cci ea e, care a furatü cei 180 fl. ai femeii Kropik. igancä mngiä pe hoü icndü, c draculü fiindü unü bunü cunoscutä alü su, îi va face pe placü, și-i cerü pentru aceü serviciu femeii Friedrichovszky 2 fl., care bucurosü îi dete, numai së scape attä de efind de grozavulü blestemü, dr în timpü de 24 ore. igancä se inü de vorbä, se duse la poliia și denunä pe clienta sa, motivndü-i procederea cu aceea, c nu o pôte mai sigurü scpa de pedpsa Dumneqescä, dectä făcnd'o sëi ia pedpsa pämentescä.

A începutü së injure, ii frecä capulü, se urcä în sania și se cam mai duse.

Dupä ce s'au dusü, ise Simionü: „Ce omü tare!... era së-mi rupä pragulü de susü și nu i-a fostü nimicü.“

r Matriona adause: „Dcä ömenii ätia au de tte, cum së nu fiä tarü? Pe unulü ca äta nicü mrteä nu'lü pôte birui.“

VII.

Și Simionü ise cträ Mihailü: „De luatü amü luatü lucrulü asupr-ne, numai së nu fimü nenoroci cu elü! Materia e scumpä și domnulü e ru. Ochii ti suntü mai ageri, ei și mai indemanaticü dectä mine... ia msurä și croesce pielea. Intr'aceea eu voiü cputa o päreche de papuci.“

Mihailü ascultä, ia pielea, o întinde pe ms, o indoiesce și începe a croi.

Matriona se apropiä de elü și nu se putea mira îndestulü. Ea încä pricepea cismaritulü... vede c Mihailü croesce papuci pentru mortü.

Vrü së icä ceva, dr n'a isü. Pte, ii dieä ea, n'am înelesü bine, ce a comandatü domnulü. Mihailü va trebui së sciä mai bine, nu vreau së më

amestecü în trebile lorü...

Dupä ce a croitü, Mihailü începü së cä, dr nu cu ää rsucitä dupä obicei, ci c'unü firü subire, cum se ce papucii pentru mortü.

rä se mirä Matriona, dr r nu ise nimicü.

Mihailü ce mai departe. Au luatü apoi oqina. Simionü, când se ridicä, vede și elü c Mihailü ce papuci de mortü.

Se spariä. Cum së-mi tälmcesc eu lucrulü acesta! ii gndea elü. De unü anü de ile seäde Mihailü la mine. Nicüodată n'a făcutü vre-o smintlä și acum së më bage în äa mare primejdia. Cisme cu crambi (tureci) marü și talpä dupä a tocmitä strinulü și acum vedü papuci de mortü, cu talpä urä... și pielea stricatä. Cum o së eü la captü cu domnulü! Piele de äcta nu mai gsescu.

Și a isü cträ Mihailü:

„Ce ai făcutü, dragulü meu? M nimicesci de totü. Cisme a comandatü d-nulü... și tu ce coi?“

Abia începuse mäestrulü a face împutrri ucenicului și ätä bate cineva la uä. Privescu toqi afar. Cineva sosise clare și-i lega calulü. Indată dechidü

uä și în casä înträ servitorulü domnului strinü.

„Norocü së v dea Dumneqeu!“

„Norocü bunü! Dr ce este?“

„M trimite dmna pentru cisme.“

„Cum äa... pentru cisme...“

„Da, pentru cisme, Domnulü meu nu mai are nevoie de cisme. Dumneqeu së'lü ierte.“

„Ce vorbesci?“

„Pe drumü a muritü. Când am ajunsü acasä și voiamü së-i ajutü së iesä din sania, zceää intinsü și țpnü, abia l'am dusü în casä. Dmna numai dectm'a trimisü îndratü. Spune cismarului, m-a poruncitü ea, c domnulü, care și-a comandatü cismele lsndü acolo pielea, nu mai are trebuinqä de ele... din piele së gtescä îndatä papuci de mortü. Ätptä pâna vorü fi gata... Ätä de ce am venitü.“

Mihailü adunä rmiqele de piele, le înfurü laolaltä, puse papucii peste olaltä, talpä la talpä, îi terse cu orulü și-i predede servitorului rmiqele și papucii.

(Va urma).

Rectificare. In vorbirea Rvdss. d-nu Basiliu Raftiu publicata in Nr. de Dumbea...

40 — cr. pana la 48 cr — Marfa de Romania de Bakony...

1329, 1837, 2140, 2500, 2607, 3721, 4089, 4314, 4326, 4998, 5329, 5612...

Proprietarii de losuri turcesci, se-si reveda bine losurile, cari le posedu...

Cursul losurilor private din 6 Sept.

Table with 3 columns: Location (Basilica, Creditu, etc.), Cump. (buy price), Vinde (sell price).

Bursa de marfuri din Budapesta delat 4 Sept. 1889

Table with 3 columns: Semeinte (Grâu Banatenescu, etc.), Calitatea per Hect., Pretul per 100 chilgr.

Trageri la sortii.

Losuri Dombau s'au sortatu la 1 Sept. serielle: 35, 75, 97, 169, 229, 280, 303...

Losuri dela 1858 s'au sortatu la 1 Sept. serielle: 33, 225, 300, 908, 990, 1237...

Crucea rosia austr. s'au sortatu la 2 Sept. serielle: 192, 1317, 1466, 1774, 1927...

Orașul Freiburg din an. 1878 s'au sortatu următoarele serii: 672, 1212, 1284...

Calendar table showing dates from August 1 to August 31, with names like 'Sorele', 'Calead. Gregorian', 'Calead. Iulianu'.

Terzulu de rimatori din Steinbruch. La 2 Sept. n. starea rimatorilor a fostu de 126.658...

Cursul pietei Brașovului

Table with 3 columns: Item (Bancnote romanesce, Argintu romanescu, etc.), Cump., Vând.

Cursul la bursa de Viena

Table with 2 columns: Item (Renta de auru 4%, Renta de hartia 5%, etc.), Price.

Large advertisement for TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU, BRAȘOVŪ, PIATA MARE No. 22. Includes text about printing services, contact info, and decorative borders.

„ALBINA“

86,14

Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVU

primește depuneri spre fructificare cu Netto 5% fără nici o
subtrageră de dare, de asemenea și depuneri răsplătibile „à
vista“ cu 3½%, și recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisuri fonciare „Albina“ de 5%

carî oferă cea mai bună siguritate și cari se pot căpăta
la institutul după cursul de ȳi.

Informațiunii mai de aproape se pot lua ȳilnic în
biroul institutului, piața No. 90, dela 8—2 ore d. a.

Picăturile de stomach MARIAZELLER,

care lucră escelent în contra tuturor bôlelor de stomach.

Neintrecute pentru lipsa de apetit, slăbiciunea stomachului, res-
pirațiunea cu mirosu greu, umflare (vântur), răgaela acra, colică, ca-
taru de stomach, acrelă, formarea de pētră și năsip, producerea esce-
sivă de flegmă, gâlbinare, greață și vomare, durere de capu (deca provine
dela stomach), căreei la stomach, constipațiune seu incuiare, încăr-
carea stomachului cu mănări și beuturi, limbric, suferințe de splină,
ficatu și de haemorhoide. — Prețulu unei sticle dinpreună cu pres-
criereade întrebuințare 40 cr., sticla indoitu de mare 70 cr.

Espediția centrală prin farmacistul
Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt unu remediu secretu.
Părțile conținătoare sunt arătate în prescrierea de întrebuințare, ce
se află la fie-care sticla.

Veritabile se află mai în tôte farmaciiile.

Avertismentu! Picăturile de stomach Mariazeller se falsifică și se imităz de
multe ori. — Ca semn, că sunt veritabile, servesc învêltôrea roșia provêdută cu
marca de protecțiune de mai susu, și afară de acesta pe fiecare prescriere de in-
trebuințare, ce se află la fiecare sticla, trebue să fie arătat, că acesta s'a tipărit
în tipografia D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: Brașov, farmacia *Franz Kellenen*, farmacia la „Biserica Albă“;
farm. *I. Goos*; farm. *Iul. Hornung*; farmacia *Ferdinand Iekelius*; farm. *K. L. Schuster*;
farm. *Heinrich G. Obert*; farm. *Ed. Kugler* la „Higiea“; fa m. *G. Ieketus* în Hoszuifu.
Băile Tusnad; farmacia *Alex. Dobay*. Colahnu: farm. *Ed. Melas*, farmacia *J.*
Wolff, Feldôra: (Marienburg), farm. *Wil. Schneider*. Făgărasu: farm. *v. Bildner*, farm.
Hermann. Sz. Szt. György; farm. *Val. Beteg*, farm *Barabás Fer.* 46,52—24

Cea mai plăcută apă minerală.

Apa minerală

de

„REPÁT“

prin celū mai bogatū conținutū de acidū carbonicū și
celū mai curatū acidū alcalicū — făcendū abstracțiune
de eminenta ei valôre medicală în contra lipsei de
apetitū, în contra indigestiunei, greutății la stomacū, bô-
lelorū de rinichi și ale canalelorū urinului, nervosității,
anemiei și slăbiciunei — se distinge escelentū ca beu-
tură obicnuită de tôte celelalte ape de asemenea na-
tură, avendū proprietatea, ca gustulū ei plăcutū și rē-
coritorū să se menție mai multū timpū.

Dupē opiniunea autorităților competente **Apa mi-
nerală de „Repát“** — în urma norocôsei ei compo-
zițiunii chemice și alū conținutului ei estoraordinarū de
bogatū în acidū carbonicū — principialminte
natrium de acidū carbonicū con-
centratū — întrece nu numai tôte apele minerale
de felulū acesta din **Austro-Ungaria**, ci și multe din
cele mai renumite ape minerale din străinătate.

Este de căpētatū la tôte băcāniile mai mari, far-
macii și restaurante, precum și în cantități mai mari la

109,24-21

Depozitulū principalū

G. GIESEL, Brașovū,

Stada Teatrului No. 312

Apă minerală foarte plăcută pentru vinū.

Avisū d-lorū abonații!

Rugăm pe d-nii abonații ca la reînnoirea prenumerațiunei să
binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de
pe fâșia sub care au primitū ȳiarulū nostru până acuma.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonații, că mai
avemū din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilorū
„Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū
adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuință.

AVISU

pentru

POSESORII DE PIANURI.

Unū tehnicū de pianuri, care a lucratū în cele mai mari
și renumite stabilimente pentru construirea de pianuri din
Germania și Austria (ale Vienei), și care este forte deprinsū
cu cele mai nouē invențiuni și îmbunătățiri la mehanismulū
pianurilorū cu onôre se recomandă pentru **reconstruiri**, pentru
îmbrăcarea cu piele nouă, precum și pentru **reparaturi de totū
soiulū**.

Asemenea accordēză în **modulū celū mai exactū** ori-ce
instrumentū.

Iohann Strobel

Ulița Scheilorū No. 136.

149,6—3

Preparatele antiseptice

ale lui

Dr. GUST

pentru îngrijirea dinților și a gurei au unū efectū escelentū,
curățitorū, conservatorū și întăritorū asupra organelorū gurei.

Aceste preparate conținū afară de cele mai bune materii
tolosite până acuma spre acestū scopū, și **noū mijloce cu unū
efectū însemnatū antisepticū**, adecă care împedecă stricarea
seu putredirea dinților, precum și înbolnăvirea gingiilorū.

1 flaconū cu apă de gură à 50 cr. și à 1 fl.

suficientă pentru mai multe sēptēmāni.

1 cutioră cu prafū de dinți à 25 cr. și à 50 cr.

1 borcānelū cu pastă de dinți à 40 cr.

Depozitulū principalū la **FRIEDRICH STENNER**, farmacia la
„**LEULU DE AURU**“ în Brașovū.

66

EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALA DIN PARIS.

Ocașiune unică pentru vizitatorii romāni!

A SE ADRESA:

GRAND HOTEL DACIA

41. Boulevard St. Michel. Paris.

Hotelierū romānū.

Bucătăriă romānă-francesă.

104,25—20

Acțiile

institutelorū de creditū și economii

„**ALBINA**“, „**ARDELEANA**“,

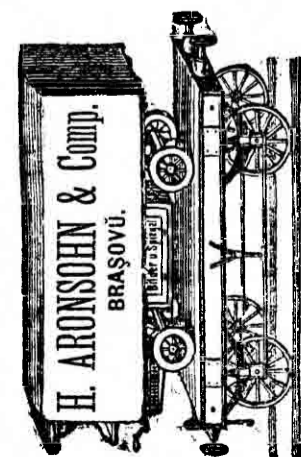
„**TIMIȘANA**“ și „**VICTORIA**“

le cumpēră cu prețurile cele mai bune

Dr. Emilū F. Negruțiu,

medicū în Gherla (Sz. ujev).

152,5—1

Efectuează la casuri de strămu-
tare dintr'unū locū într'altulū cu
calea ferată, cu vaporulū și pe șosele
transportulū obiectelorū prin

CARILE LORU PATENTATE

pentru

TRANSPORTUL DE MOBILE

ce se închidū. Fimdu aceste carē
tăpate completū înăuntru și așe-
date pe arcuri se economisesc im-
pachetarea precum și descărcarea
și reîncărcarea obiectelorū.

125,7

Atențiune!

Autoritatea Necostantă — Qualitatulū, precum și
construcțiunile — Precizatiuni — Precizatiuni — Precizatiuni —
Diferențiale — Precizatiuni — Precizatiuni — Precizatiuni —